

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทักษะคตินักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
กรณีศึกษา : อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ผู้วิจัยได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือเป็น
แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีทั้งแบบสอบถามปลายปิด (Close – ended question) และ
ปลายเปิด (Open - ended question) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน แบบสอบถามที่รวบรวม
มาได้ทั้งสิ้นได้นำมาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์
โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science)

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของการรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของ
อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อันจะนำไปสู่แนวทางการบริหารจัดการที่เหมาะสมสามารถสนองความ
ต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ การศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง
นิเวศในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลส่วนบุคคล

ตาราง 2 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	206	51.50
หญิง	194	48.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชายจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 และหญิงจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่า 20 ปี	51	12.80
20 – 30 ปี	205	51.30
31 – 40 ปี	84	21.00
41 – 50 ปี	46	11.50
51 ปี ขึ้นไป	14	3.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 20 – 30 ปี จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.30 รองลงมาคืออายุ 31 – 40 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
มัธยมศึกษา ปวช.	112	28.00
อนุปริญญา ปวส.	43	10.80
ปริญญาตรี	215	53.80
สูงกว่าปริญญาตรี	30	7.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาขั้นสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28 และระดับอนุปริญญา ปวส. จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านคมนาคมขนส่ง

ทัศนคติต่อการจัดการด้านคมนาคมขนส่ง	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
การเดินทางเข้าถึงอุทยานฯ เขาใหญ่มีความสะดวก	3.86	0.73	มาก
มีบริการยานพาหนะเชื่อมต่อจากจุดสิ้นสุดรถประจำทาง	3.13	1.74	ปานกลาง
ลักษณะของการเดินทางเข้าถึงมีความสอดคล้องในแต่ละพื้นที่	3.48	0.82	มาก
ยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งปลอดภัย	3.11	0.90	ปานกลาง
เส้นทางการเดินทางภายในอุทยานฯ มีความเชื่อมโยงกัน	3.47	0.88	มาก

จากตาราง 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการจัดการด้านคมนาคมขนส่ง ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ดังต่อไปนี้

ระดับมาก คือ การเดินทางเข้าถึงอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความสะดวกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 ลักษณะของการเดินทางเข้าถึงมีความสอดคล้องในแต่ละพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 เส้นทาง การเดินทางภายในอุทยานฯ มีความเชื่อมโยงกันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และมีค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.88 ตามลำดับ

ระดับปานกลาง คือ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีบริการยานพาหนะเชื่อมต่อจากจุดสิ้นสุด รถประจำทางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.74 ยานพาหนะที่ใช้ใน การคมนาคมขนส่งปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านที่พักแรม และอาหาร

ทัศนคติต่อการจัดการด้านที่พักแรมและอาหาร	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
รูปแบบของสถานที่พัก มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	3.34	0.92	ปานกลาง
สถานที่พักมีจำนวนเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.21	0.97	ปานกลาง
ร้านอาหารมีการจัดการกับเศษอาหาร และสิ่งปฏิกูล	3.01	0.97	ปานกลาง
รายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่น	2.85	0.95	ปานกลาง
การจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัย	3.03	0.92	ปานกลาง
การก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น	2.96	0.93	ปานกลาง
รูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่น	2.99	0.98	ปานกลาง
มีการใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงาน	2.99	0.99	ปานกลาง
มีการจัดสถานที่กางเต็นท์อย่างเหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติ	3.36	1.00	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการจัดการด้านที่พักแรมและอาหาร ใน แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ดังต่อไปนี้

ระดับปานกลาง คือ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีการจัดสถานที่กางเต็นท์อย่างเหมาะสม ไม่บุกรุกธรรมชาติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 รูปแบบของ

สถานที่พัก มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 สถานที่พักมีจำนวนเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 การจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 ร้านอาหารมีการจัดการกับเศษอาหาร และสิ่งปฏิกูลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 มีการใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99 รูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 การก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 รายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านแหล่งท่องเที่ยว

ทัศนคติต่อการจัดการด้านแหล่งท่องเที่ยว	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
อุทยานฯ เขาใหญ่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความดึงดูดใจ	3.77	0.91	มาก
ทรัพยากรท่องเที่ยวได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์	3.60	0.96	มาก
ทรัพยากรท่องเที่ยวในอุทยานฯ เขาใหญ่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.65	0.94	มาก
อุทยานฯ เขาใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่า	3.80	0.88	มาก
มีการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.47	0.95	มาก
มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่	3.14	1.07	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการจัดการด้านแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ดังต่อไปนี้

ระดับมาก คือ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความดึงดูดใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ

0.91 ทรัพยากรท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 ทรัพยากรท่องเที่ยวได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 ตามลำดับ

ระดับปานกลาง คือ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.07

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ทัศนคติต่อการจัดการด้านกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลาย	3.34	0.88	ปานกลาง
การจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่	3.32	0.88	ปานกลาง
การจัดกิจกรรมการส่องสัตว์ มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่	3.20	0.95	ปานกลาง
การจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนก มีความเหมาะสม	3.16	0.89	ปานกลาง
เส้นทางจักรยาน มีการจัดระบบ ไม่บุกรุกธรรมชาติ	3.27	0.92	ปานกลาง
การส่องแ่ง มีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม	3.04	0.94	ปานกลาง
กิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้	3.10	0.97	ปานกลาง
กิจกรรมต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	3.19	1.03	ปานกลาง
มีการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยว	2.97	1.03	ปานกลาง
มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสอดคล้องกับกิจกรรมท่องเที่ยว	3.14	0.98	ปานกลาง
ทัศนคติต่อการจัดการด้านกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
กิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึก	3.20	1.05	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ดังต่อไปนี้

ระดับปานกลาง คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 การจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 เส้นทางจักรยาน มีการจัดระบบ ไม้บุงกรูธรรมชาติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 การจัดกิจกรรมการส่องสัตว์ มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 กิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05 กิจกรรมต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 การจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนก มีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89 มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสอดคล้องกับกิจกรรมท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 กิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 การล่องแก่งมีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 มีการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการบริหารจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ

ทัศนคติต่อการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชม	2.95	1.04	ปานกลาง
ได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยว	2.72	1.02	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่มีอัธยาศัยที่ดีและเต็มใจในการให้บริการ	3.02	1.12	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่มีความรู้ และประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.03	1.06	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่สามารถแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ	2.96	1.10	ปานกลาง
ภายในอุทยานฯ มีบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง	2.77	1.01	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ดังต่อไปนี้

ระดับปานกลาง คือ เจ้าหน้าที่มีความรู้ และประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.06 เจ้าหน้าที่มีอัธยาศัยที่ดีและเต็มใจในการให้บริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12 เจ้าหน้าที่สามารถแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.10 ได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 ภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 ได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านสื่อความหมายธรรมชาติ

ทัศนคติต่อการจัดการด้านสื่อความหมายธรรมชาติ	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
สื่อความหมายสามารถเข้าใจได้ง่าย	3.28	0.92	ปานกลาง
สื่อความหมาย มีความชัดเจน และถูกต้อง	3.21	1.00	ปานกลาง
ที่ตั้งของการจัดสื่อความหมาย มีความสอดคล้องกับพื้นที่	3.27	0.94	ปานกลาง
สื่อความหมายสามารถช่วยลดผลกระทบต่อทรัพยากร	3.18	0.95	ปานกลาง
สื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยว	3.25	0.94	ปานกลาง
สื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยว	3.20	0.98	ปานกลาง
สื่อความหมายมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	3.27	0.99	ปานกลาง
สื่อความหมายมีความน่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้	3.26	0.98	ปานกลาง
สื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.28	0.99	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการจัดการด้านสื่อความหมาย
ธรรมชาติในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ดังต่อไปนี้

ระดับปานกลาง คือ สื่อความหมายสามารถเข้าใจได้ง่ายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และมีค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 สื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.28 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99 ที่ตั้งของการจัดสื่อความหมาย มีความ
สอดคล้องกับพื้นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 สื่อความหมาย
มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99
สื่อความหมายมีความน่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และมีค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ 0.98 สื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25
และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 สื่อความหมาย มีความชัดเจน และถูกต้องมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.21 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 สื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นัก
ท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 สื่อความหมาย
สามารถช่วยลดผลกระทบต่อทรัพยากรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
0.95

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

ทัศนคติต่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	3.40	0.95	ปานกลาง
อุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อม	3.24	0.93	ปานกลาง
ห้องสุขาเพียงพอ และถูกสุขอนามัย	3.10	1.04	ปานกลาง
ถึงขยะมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมในพื้นที่	2.85	1.00	ปานกลาง
มีการบำบัดน้ำเสีย	2.86	0.95	ปานกลาง
มีการจัดการด้านมลพิษทางเสียง	3.01	0.97	ปานกลาง
มีการจัดการมลพิษทางอากาศ	3.07	0.94	ปานกลาง
มีการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่ เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ	3.27	0.92	ปานกลาง
มีมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อม	3.08	0.95	ปานกลาง
นักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน	3.21	0.95	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ดังต่อไปนี้

ระดับปานกลาง คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 มีการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่ เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 อุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 นักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 ห้องสุขาเพียงพอ และถูกสุขอนามัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 มีมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัย

ภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 มีการจัดการมลพิษทางอากาศมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 มีการจัดการด้านมลพิษทางเสียงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 มีการบำบัดน้ำเสียมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 ถึงขยะมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมในพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านการตลาด

ทัศนคติต่อการจัดการด้านการตลาด	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
มีการวางแผนการตลาดที่ชัดเจน	2.98	0.90	ปานกลาง
มีการประชาสัมพันธ์	2.96	0.97	ปานกลาง
มีการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ	2.94	0.93	ปานกลาง
มีการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยว	2.96	0.95	ปานกลาง
มีการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานฯ ทางเว็บไซต์ (website)	3.17	0.89	ปานกลาง
มีการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ	2.88	0.93	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการจัดการด้านการตลาดของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ดังต่อไปนี้

ระดับปานกลาง คือ มีการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ทางเว็บไซต์ (website) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89 มีการวางแผนการตลาดที่ชัดเจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 มีการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 มีการประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 มีการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 มีการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น

ทัศนคติต่อการจัดการด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	2.96	0.96	ปานกลาง
คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน	3.00	0.98	ปานกลาง
คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติงาน	2.93	0.96	ปานกลาง
คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผล	2.90	0.98	ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการจัดการด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ดังต่อไปนี้

ระดับปานกลาง คือ คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และการศึกษา ของนักท่องเที่ยวชาวไทยแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน

1. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านคมนาคมขนส่ง จำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

ตัวแปรด้านคมนาคมขนส่ง	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
การเดินทางเข้าถึงอุทยานฯ เขาใหญ่มีความสะดวก	3.91	.765	3.81	.695	1.267	.206
มีบริการยานพาหนะเชื่อมต่อจากจุดสิ้นสุดรถประจำทาง	3.11	.954	3.16	2.304	-.330	.742
ลักษณะของการเดินทางเข้าถึงมีความสอดคล้องในแต่ละพื้นที่	3.52	.872	3.44	.747	.968	.334
ยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งปลอดภัย	3.08	.938	3.13	.865	-.565	.573
เส้นทางการเดินทางภายในอุทยานฯ มีความเชื่อมโยงกัน	3.52	.911	3.42	.843	1.131	.259

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 เปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านคมนาคมขนส่งจำแนกตามเพศ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติในด้านการเดินทางเข้าถึงอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ มีบริการยานพาหนะเชื่อมต่อจากจุดสิ้นสุดรถประจำทาง ลักษณะของการเดินทางเข้าถึงมีความสอดคล้องในแต่ละพื้นที่ ยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งปลอดภัย เส้นทางเดินทางภายในอุทยานฯ มีความเชื่อมโยงกัน ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านที่พักแรม
และร้านอาหารจำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

ตัวแปรด้านที่พักแรมและร้านอาหาร	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
รูปแบบของสถานที่พัก มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	3.38	.870	3.30	.978	.881	.379
สถานที่พักมีจำนวนเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.24	.937	3.19	.969	.549	.583
ร้านอาหารมีการจัดการกับเศษอาหาร และสิ่งปฏิกูล	3.09	.983	2.93	.933	1.662	.097
รายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่น	2.91	.991	2.78	.902	1.354	.176
การจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัย	3.15	.935	2.92	.878	2.571	.011*
การก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น	3.05	.976	2.87	.871	2.022	.044*
รูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่น	3.04	1.047	2.94	.894	.984	.326
มีการใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงาน	3.02	1.022	2.95	.957	.713	.476
มีการจัดสถานที่ทางเดินที่เหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติ	3.37	1.033	3.36	.952	.051	.960

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 เปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติในด้านการจัดการรูปแบบของสถานที่พัก มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม สถานที่พักมีจำนวนเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้านอาหารมีการจัดการกับเศษอาหาร และสิ่งปฏิกูล รายการอาหารสะท้อน

ความเป็นท้องถิ่น รูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่น มีการใช้พลังงานจากธรรมชาติ เพื่อประหยัดพลังงาน มีการจัดสถานที่ทางเดินที่อย่างเหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือ 1) การจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัย โดยเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงต่อการจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัย 2) การก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น โดยเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ สมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการต่อแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

ตัวแปรด้านแหล่งท่องเที่ยว	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
อุทยานฯ เขาใหญ่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความดึงดูดใจ	3.79	.902	3.75	.917	.414	.679
ทรัพยากรท่องเที่ยวได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์	3.61	.967	3.59	.957	.176	.860
ทรัพยากรท่องเที่ยวในอุทยานฯ เขาใหญ่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.65	.967	3.65	.917	-.007	.994
อุทยานฯ เขาใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่า	3.77	.892	3.82	.878	-.551	.582
มีการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.43	.966	3.53	.928	-1.02	.310
มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่	3.16	1.014	3.12	1.125	.396	.692

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 เปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความตั้งใจ ทรัพยากรท่องเที่ยวได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่า มีการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศจำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

ตัวแปรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลาย	3.40	.911	3.29	.833	1.275	.203
การจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่	3.34	.897	3.29	.859	.542	.588
การจัดกิจกรรมการส่องสัตว์ มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่	3.19	.988	3.22	.890	-.330	.741
การจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนก มีความเหมาะสม	3.20	.927	3.13	.833	.860	.390
เส้นทางจักรยาน มีการจัดระบบ ไม่บุกรุกธรรมชาติ	3.26	.980	3.28	.855	-.162	.871
การล่องแก่ง มีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม	3.07	1.010	3.02	.867	.614	.540
กิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้	3.17	.973	3.03	.954	1.448	.148
กิจกรรมต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	3.26	1.014	3.11	1.027	1.468	.143
มีการควบคุมพฤติกรรมทางลบนักท่องเที่ยว	3.02	1.078	2.91	.975	1.087	.278

ตาราง 17 (ต่อ)

ตัวแปรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสอดคล้องกับกิจกรรมท่องเที่ยว	3.22	1.004	3.06	.947	1.664	.097
กิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึก	3.29	1.080	3.11	1.020	1.708	.088

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 เปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลาย การจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่ การจัดกิจกรรมการส่องสัตว์มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่ การจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนกมีความเหมาะสม เส้นทางจักรยานมีการจัดระบบไม่บุกรุกธรรมชาติ การล่องแก่งมีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม กิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรมและได้ศึกษาเรียนรู้ กิจกรรมต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยว มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสอดคล้องกับกิจกรรมท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึก ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านสิ่ง
อำนวยความสะดวกและการให้บริการจำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

ตัวแปรด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการ	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว ก่อนเข้าชม	3.04	1.066	2.86	1.006	1.716	.087
ได้รับการบริการมัคคุเทศก์ในการท่องเที่ยว	2.84	1.075	2.61	.939	2.279	.023*
ตัวแปรด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการ	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
เจ้าหน้าที่มีอัธยาศัยที่ดีและเต็มใจในการ ให้บริการ	3.09	1.123	2.96	1.098	1.2.4	.229
เจ้าหน้าที่มีความรู้ และประสบการณ์ในการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.11	1.075	2.96	1.025	1.362	.174
เจ้าหน้าที่สามารถแนะนำและกระตุ้น นักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยว อย่างสม่ำเสมอ	3.00	1.100	2.93	1.103	.610	.542
ภายในอุทยานฯ มีบริการร้านขายของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง	2.91	1.011	2.63	1.001	2.812	.005*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 เปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านสิ่ง
อำนวยความสะดวกและการให้บริการ พบว่า ได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อน
เข้าชม เจ้าหน้าที่มีอัธยาศัยที่ดีและเต็มใจในการให้บริการ เจ้าหน้าที่มีความรู้และประสบการณ์ใน
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เจ้าหน้าที่สามารถแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการ
ท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับราย

ข้อพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือ 1) ได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยว โดยเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยว 2) ภายในอุทยานแห่งชาติมีบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง โดยเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงต่อการจัดการภายในอุทยานแห่งชาติให้มีบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านการจัดสื่อความหมายธรรมชาติจำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

ตัวแปรด้านการจัดสื่อความหมายธรรมชาติ	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
สื่อความหมายสามารถเข้าใจได้ง่าย	3.33	.938	3.22	.898	1.196	.232
สื่อความหมาย มีความชัดเจน และถูกต้อง	3.27	1.030	3.15	.964	1.137	.256
ที่ตั้งของการจัดสื่อความหมาย มีความสอดคล้องกับพื้นที่	3.31	.928	3.23	.955	.854	.394
สื่อความหมายสามารถช่วยลดผลกระทบต่อทรัพยากร	3.23	.926	3.13	.960	1.115	.265
สื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยว	3.30	.905	3.21	.960	1.031	.303
สื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยว	3.27	.952	3.13	1.002	1.476	.141
สื่อความหมายมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	3.35	.996	3.19	.969	1.633	.103
สื่อความหมายมีความน่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้	3.26	.965	3.27	.983	-.100	.920
สื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.31	.990	3.26	.990	.549	.583

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 เปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านการจัดสื่อความหมายธรรมชาติ พบว่า สื่อความหมายสามารถเข้าใจได้ง่าย สื่อความหมายมีความชัดเจน และถูกต้อง ที่ตั้งของการจัดสื่อความหมายมีความสอดคล้องกับพื้นที่ สื่อความหมายสามารถช่วยลดผลกระทบต่อทรัพยากร สื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยว สื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยว สื่อความหมายมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม สื่อความหมายมีความน่าสนใจควรแก่การศึกษาเรียนรู้ สื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยจำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	3.43	.956	3.37	.947	.715	.475
อุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อม	3.27	.915	3.21	.938	.722	.471
ห้องสุขาเพียงพอ และถูกสุขอนามัย	3.22	1.014	2.98	1.041	2.332	.020*
ถังขยะมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมในพื้นที่	2.95	.969	2.74	1.026	2.092	.037*
มีการบำบัดน้ำเสีย	2.96	.987	2.76	.902	2.038	.042*
มีการจัดการด้านมลพิษทางเสียง	3.06	.953	2.96	.976	1.033	.302
มีการจัดการมลพิษทางอากาศ	3.14	.955	3.01	.910	1.352	.177
มีการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่ เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ	3.33	.932	3.21	.900	1.258	.209
มีมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อม	3.14	.942	3.03	.944	1.171	.242
นักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน	3.27	.946	3.14	.955	1.353	.177

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 เปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย พบว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ อุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อม มีการจัดการด้านมลพิษทางเสียง มีการจัดการมลพิษทางอากาศ มีการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ มีมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อม นักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ข้อ คือ 1) ห้องสุขาเพียงพอ และถูกสุขอนามัย โดยเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงต่อการจัดการห้องสุขาเพียงพอ และถูกสุขอนามัย 2) ถึงขยะมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมในพื้นที่ โดยเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงต่อการจัดการถึงขยะในจำนวนที่เพียงพอและเหมาะสมในพื้นที่ 3) มีการบำบัดน้ำเสีย โดยเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงต่อการจัดการบำบัดน้ำเสีย

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านการตลาดจำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

ตัวแปรด้านการตลาด	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
มีการวางแผนการตลาดที่ชัดเจน	3.10	.915	2.86	.870	2.758	.006*
มีการประชาสัมพันธ์	3.08	1.023	2.83	.880	2.642	.009*
มีการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ	3.05	.956	2.82	.889	2.529	.012*
มีการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือ นักท่องเที่ยว	3.08	.977	2.85	.903	2.467	.014*
มีการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานฯ ทางเว็บไซต์ (website)	3.22	.938	3.11	.842	1.303	.193
มีการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ	2.94	.948	2.82	.899	1.260	.208

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 เปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวยชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านการตลาด พบว่า มีการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานฯ ทางเว็บไซต์ (website) มีการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ข้อ คือ 1) มีการวางแผนการตลาดที่ชัดเจน โดยเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงต่อการวางแผนการตลาดที่ชัดเจน 2) มีการประชาสัมพันธ์ โดยเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงต่อการประชาสัมพันธ์ 3) มีการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ โดยเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงต่อการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ 4) มีการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยว โดยเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงต่อการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยว

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่นจำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	3.03	.954	2.89	.959	1.489	.137
คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน	3.09	1.020	2.91	.917	1.856	.064
คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติงาน	2.96	.987	2.91	.934	.508	.612
คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผล	2.98	1.026	2.83	.926	1.486	1.38

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 เปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวยชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น พบว่า คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติงาน และคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผล ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านคมนาคมขนส่ง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ตาราง 23 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเดินทางเข้าถึงอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความสะดวก จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	5.642	1.411	2.672	.032*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	208.518	.528		
รวม	400	214.16			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเดินทางเข้าถึงอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการเดินทางเข้าถึงอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธี Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อบริการยานพาหนะเชื่อมต่อจากจุดสิ้นสุดรถประจำทาง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	11.401	2.850	.938	.442
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	1200.576	3.039		
รวม	400	1211.977			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อบริการยานพาหนะเชื่อมต่อจากจุดสิ้นสุดรถประจำทางเข้าสู่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อลักษณะของการเดินทางเข้าถึงที่มีความสอดคล้องในแต่ละพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	1.981	.495	.742	.564
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	263.769	.668		
รวม	400	265.75			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อลักษณะของการเดินทางเข้าถึงที่มีความสอดคล้องในแต่ละพื้นที่ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งปลอดภัย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	2.173	.543	.664	.618
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	323.417	.819		
รวม	400	325.59			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งปลอดภัย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อเส้นทางการเดินทางภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความเชื่อมโยงกัน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	1.291	.323	.416	.797
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	306.349	.776		
รวม	400	307.64			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อเส้นทางการเดินทางภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความเชื่อมโยงกัน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ตาราง 28 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อรูปแบบของสถานที่พักมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมร้านอาหาร จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	5.843	1.461	1.728	.143
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	333.917	.845		
รวม	400	339.76			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อรูปแบบของสถานที่พักมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 29 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสถานที่พักมีจำนวนเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	3.422	.855	.906	.460
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	372.938	.944		
รวม	400	376.36			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อสถานที่พักมีจำนวนเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 30 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อร้านอาหารมีการจัดการกับเศษอาหารและสิ่งปฏิกูล จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	6.143	1.536	1.658	.159
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	365.817	.926		
รวม	400	371.96			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อร้านอาหารที่มีการจัดการกับเศษอาหารและสิ่งปฏิกูล จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	14.702	3.676	4.176	.003*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	347.688	.880		
รวม	400	362.39			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ ที่มีทัศนคติต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี

ตาราง 32 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการร้านอาหารสะอาด
ถูกสุขอนามัย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	13.068	3.267	3.989	.003*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	323.509	.819		
รวม	400	336.577			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการร้านอาหารสะอาดถูกสุขอนามัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ ที่มีทัศนคติต่อการจัดการร้านอาหารสะอาดถูกสุขอนามัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการร้านอาหารสะอาดถูกสุขอนามัยมากกว่า กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการร้านอาหารสะอาดถูกสุขอนามัยมากกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี

ตาราง 33 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	9.030	2.258	2.629	.034*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	339.247	.859		
รวม	400	348.277			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ ที่มีทัศนคติต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี

ตาราง 34 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อรูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	16.847	4.212	4.544	.001*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	366.090	.927		
รวม	400	382.937			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อรูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อรูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ ที่มีทัศนคติต่อรูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อรูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อรูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี

ตาราง 35 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการใช้พลังงานจากธรรมชาติ
เพื่อประหยัดพลังงาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	16.143	4.036	4.220	.002*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	377.767	.956		
รวม	400	393.91			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการ
ใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่ม
 อายุต่างๆ ที่มีทัศนคติต่อการใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงานแตกต่างกัน อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการ
 ใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงานมากกว่า กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า
 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงานมากกว่า กลุ่มอายุ 41
 - 50 ปี

ตาราง 36 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดสถานที่ทางเดินที่อย่าง
เหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	3.060	.765	.765	.548
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	394.818	1.000		
รวม	400	397.878			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดสถานที่ทางเดินที่
เหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติ
ต่อการจัดสถานที่ทางเดินที่เหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการ
จัดการแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ตาราง 37 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มี
เอกลักษณ์เฉพาะ และความดึงดูดใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	12.770	3.193	3.990	.003*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	316.070	.800		
รวม	400	328.84			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ที่
มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความดึงดูดใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มี
ทัศนคติต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะและความดึงดูดใจแตกต่างกัน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ
Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่ม
อายุต่างๆ ที่มีทัศนคติต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความดึงดูดใจแตกต่าง
กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิง
บวกต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความดึงดูดใจมากกว่า กลุ่มอายุ 41 -
50 ปี

ตาราง 38 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อทรัพยากรท่องเที่ยวที่ได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	6.168	1.542	1.673	.155
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	364.029	.922		
รวม	400	370.197			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อทรัพยากรท่องเที่ยวที่ได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อทรัพยากรท่องเที่ยวได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 39 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อทรัพยากรท่องเที่ยวในอุทยานฯ เขาใหญ่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	8.078	2.019	2.295	.059
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	347.512	.880		
รวม	400	355.59			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อทรัพยากรท่องเที่ยวในอุทยานฯ เขาใหญ่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อทรัพยากรท่องเที่ยวในอุทยานฯ เขาใหญ่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 40 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่ออุทยานฯ เขาใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่า จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	7.824	1.956	2.547	.039*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	303.366	.768		
รวม	400	311.19			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่ออุทยานฯ เขาใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่า จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่ออุทยานฯ เขาใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 41 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	7.431	1.858	2.083	.082
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	352.267	.892		
รวม	400	359.698			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 42 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	14.969	3.742	3.356	.010*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	440.468	1.115		
รวม	400	455.437			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ ที่มีทัศนคติต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่มากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ตาราง 43 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	5.239	1.310	1.720	.145
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	300.838	.762		
รวม	400	306.077			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 43 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลายไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 44 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	10.468	2.617	3.471	.008*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	297.842	.754		
รวม	400	308.31			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 45 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมการส่องสัตว์มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	9.318	2.330	2.648	.033*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	347.472	.880		
รวม	400	356.79			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมการส่องสัตว์มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมการส่องสัตว์มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 46 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนกมีความเหมาะสม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	9.380	2.345	3.036	.017*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	305.058	.772		
รวม	400	314.438			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 46 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนกมีความเหมาะสมจำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนกมีความเหมาะสมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 47 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อเส้นทางกรรขีจกรยานมีการจัดระบบไม่บุกรุกธรรมชาติ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	6.032	1.508	1.792	.130
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	332.345	.841		
รวม	400	338.377			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 47 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดเส้นทางจักรยานที่มีการจัดระบบไม่บุกรุกธรรมชาติ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดเส้นทางจักรยานที่มีการจัดระบบไม่บุกรุกธรรมชาติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 48 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการล่องแก่งมีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	24.746	6.187	7.416	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	329.531	.834		
รวม	400	354.277			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดการการล่องแก่งมีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการการล่องแก่งมีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ ที่มีทัศนคติต่อการจัดการการล่องแก่งมีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการการล่องแก่งมีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการการล่องแก่งมีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี และกลุ่มอายุ 20 - 30 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการการล่องแก่งมีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี

ตาราง 49 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรมและได้ศึกษาเรียนรู้ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	12.457	3.114	3.391	.010*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	362.741	.918		
รวม	400	375.198			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 49 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้มากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี

ตาราง 50 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	4.902	1.225	1.165	.326
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	415.408	1.052		
รวม	400	420.31			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 50 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 51 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	15.958	3.990	3.848	.004*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	409.552	1.037		
รวม	400	425.51			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 51 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 52 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	14.717	3.679	3.947	.004*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	368.161	.932		
รวม	400	382.878			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 52 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อบริการสิ่งอำนวยความสะดวกคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อบริการสิ่งอำนวยความสะดวกคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อบริการสิ่งอำนวยความสะดวกคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อบริการสิ่งอำนวยความสะดวกคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี และกลุ่มอายุ 20 - 30 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อบริการสิ่งอำนวยความสะดวกคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี

ตาราง 53 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึก จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	14.666	3.666	3.389	.010*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	427.334	1.082		
รวม	400	442.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 53 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึก จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึกมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและการให้บริการ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ตาราง 54 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	25.142	6.285	6.074	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	408.756	1.035		
รวม	400	433.898			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 54 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมมากกว่า กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมมากกว่า กลุ่มอายุ 20 - 30 ปี

ตาราง 55 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	34.004	8.501	8.832	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	380.193	.963		
รวม	400	414.197			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 55 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มอายุ 20 - 30 ปี

ตาราง 56 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มัคคุเทศก์ที่ดีและเต็มใจในการให้บริการ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	17.773	4.443	3.670	.006*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	477.024	1.211		
รวม	400	494.97			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 56 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีธรรมาศัยที่ดี และเต็มใจในการให้บริการ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีธรรมาศัยที่ดีและเต็มใจในการให้บริการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีธรรมาศัยที่ดีและเต็มใจในการให้บริการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่มีธรรมาศัยที่ดีและเต็มใจในการให้บริการมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี

ตาราง 57 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีความรู้ และ ประสิทธิภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	25.392	6.348	5.982	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	419.186	1.061		
รวม	400	444.578			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 57 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีความรู้ และ ประสิทธิภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีความรู้ และประสิทธิภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีความรู้ และประสิทธิภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่มีความรู้ และประสิทธิภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่มีความรู้ และประสิทธิภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่า กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี

ตาราง 58 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำ และกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้าน อายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	35.195	8.799	7.705	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	451.083	1.142		
รวม	400	486.278			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 58 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้าน อายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มอายุ 20 - 30 ปี

ตาราง 59 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	17.258	4.315	4.336	.002*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	393.039	.995		
รวม	400	410.297			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 59 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่ากลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการสื่อความหมายธรรมชาติ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ตาราง 60 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายสามารถเข้าใจได้ง่าย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	11.490	2.873	3.478	.008*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	326.260	.826		
รวม	400	337.75			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 60 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อสื่อความหมายสามารถเข้าใจได้ง่าย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายสามารถเข้าใจได้ง่ายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 61 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดสื่อความหมาย มีความชัดเจนและถูกต้อง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	7.670	1.917	1.939	.103
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	390.690	.989		
รวม	400	398.36			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 61 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดสื่อความหมาย มีความชัดเจน และถูกต้อง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมาย มีความชัดเจน และถูกต้องไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 62 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการวางตำแหน่งที่ตั้งของการจัดสื่อความหมาย มีความสอดคล้องกับพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	10.099	2.525	2.901	.022*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	343.811	.870		
รวม	400	353.91			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 62 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการวางตำแหน่งที่ตั้งของการจัดสื่อความหมาย มีความสอดคล้องกับพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการวางตำแหน่งที่ตั้งของการจัดสื่อความหมาย มีความสอดคล้องกับพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 63 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายสามารถช่วยลดผลกระทบต่อทรัพยากร จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	12.344	3.086	3.522	.008*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	346.054	.876		
รวม	400	358.398			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 63 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อสื่อความหมายสามารถช่วยลดผลกระทบต่อทรัพยากร จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายสามารถช่วยลดผลกระทบต่อทรัพยากรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 64 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	10.828	2.707	3.143	.015*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	340.172	.861		
รวม	400	351.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 64 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 65 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	14.870	3.717	4.000	.003*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	367.130	.929		
รวม	400	382.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 65 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อสื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี

ตาราง 66 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	13.450	3.363	3.547	.007*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	374.460	.948		
รวม	400	387.91			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 66 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 67 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความน่าสนใจ
ควรแก่การศึกษาเรียนรู้ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	18.229	4.557	4.956	.001*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	363.208	.920		
รวม	400	381.437			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 67 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความน่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความน่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความน่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อสื่อความหมายมีความน่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้มากกว่า กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อสื่อความหมายมีความน่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้มากกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี

ตาราง 68 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความสำคัญ
ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	10.544	2.636	2.711	.030*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	384.096	.972		
รวม	400	394.64			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 68 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อสื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่า กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อสื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ตาราง 69 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	14.009	3.502	3.978	.004*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	347.789	.880		
รวม	400	361.798			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 69 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิง

บวกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมากกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี

ตาราง 70 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรม
ท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	22.814	5.703	7.048	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	319.624	.809		
รวม	400	342.38			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 70 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี

ตาราง 71 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อห้องสุขาเพียงพอ และถูก
สุขอนามัย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	22.061	5.515	5.356	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	406.736	1.030		
รวม	400	428.797			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 71 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อห้องสุขาที่มีจำนวน
เพียงพอ และถูกสุขอนามัย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อ
ห้องสุขาที่มีจำนวนเพียงพอ และถูกสุขอนามัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่ม
อายุต่างๆ มีทัศนคติต่อห้องสุขาที่มีจำนวนเพียงพอ และถูกสุขอนามัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อห้องสุขาที่มี
จำนวนเพียงพอ และถูกสุขอนามัยมากกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี และกลุ่มอายุ 20 - 30 ปี มี
ทัศนคติเชิงบวกต่อห้องสุขาที่มีจำนวนเพียงพอ และถูกสุขอนามัยมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี
ตาราง 72 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อถังขยะมีจำนวนเพียงพอและ
เหมาะสมในพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	16.462	4.116	4.212	.002*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	385.928	.977		
รวม	400	402.39			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 72 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อถังขยะมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมในพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการถังขยะให้มีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมในพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการถังขยะให้มีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมในพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการถังขยะให้มีต่อถังขยะมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมในพื้นที่มากกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี

ตาราง 73 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการบำบัดน้ำเสีย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	14.923	3.731	4.235	.002*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	347.955	.881		
รวม	400	362.878			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 73 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการบำบัดน้ำเสีย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการบำบัดน้ำเสีย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการบำบัดน้ำเสียแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการบำบัดน้ำเสียมากกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี

ตาราง 74 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านมลพิษทางเสียง
จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	14.950	3.737	4.112	.003*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	359.040	.909		
รวม	400	372.99			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 74 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดการด้านมลพิษทางเสียงจำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการด้านมลพิษทางเสียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการด้านมลพิษทางเสียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการด้านมลพิษทางเสียงมากกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี

ตาราง 75 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการมลพิษทางอากาศ
จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	11.229	2.807	3.284	.012*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	337.668	.855		
รวม	400	348.897			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 75 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดการมลพิษทางอากาศจำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการมลพิษทางอากาศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการมลพิษทางอากาศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการมลพิษทางอากาศมากกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี

ตาราง 76 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่ เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	12.597	3.149	3.860	.004*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	322.243	.816		
รวม	400	683.737			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 76 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่ เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพจำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่ เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่ เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่ เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพมากกว่า กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป

ตาราง 77 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	10.937	2.734	3.109	.015*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	347.340	.879		
รวม	400	482.77			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 77 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี

ตาราง 78 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	20.280	5.070	5.889	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	340.080	.861		
รวม	400	360.36			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 78 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชีวิตและทรัพย์สินมากกว่า กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชีวิตและทรัพย์สินมากกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชีวิตและทรัพย์สินมากกว่า กลุ่มอายุ 20 – 30 ปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านการตลาด จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ตาราง 79 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการวางแผนการตลาดที่ชัดเจน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	10.484	2.621	3.273	.012*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	316.314	.801		
รวม	400	326.798			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 79 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการวางแผนการตลาดที่ชัดเจน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการวางแผนการตลาดที่ชัดเจนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการวางแผนการตลาดที่ชัดเจนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการวางแผนการตลาดที่ชัดเจนมากกว่า กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป

ตาราง 80 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	16.133	4.033	4.462	.002*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	357.057	.094		
รวม	400	699.988			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ด้านการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ด้านการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการประชาสัมพันธ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ด้านการท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป

ตาราง 81 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการโฆษณาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ผ่านสื่อต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	11.377	2.844	3.334	.011*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	336.933	.853		
รวม	400	348.31			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 81 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการโฆษณาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ผ่านสื่อต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการโฆษณาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ผ่านสื่อต่างๆ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มอายุกลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 82 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้ายแผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	9.771	2.443	2.744	.028*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	351.589	.890		
รวม	400	361.36			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 82 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี

ตาราง 83 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานฯ ทางเว็บไซต์ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	17.294	4.323	5.658	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	301.816	.764		
รวม	400	319.11			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 83 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานฯ ทางเว็บไซต์ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานฯ ทางเว็บไซต์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานฯ ทางเว็บไซต์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานฯ ทางเว็บไซต์มากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานฯ ทางเว็บไซต์มากกว่า กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานฯ ทางเว็บไซต์มากกว่า กลุ่มอายุ 20 - 30 ปี

ตาราง 84 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	17.379	4.345	5.250	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	326.861	.827		
รวม	400	344.24			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 84 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ตาราง 85 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	22.468	5.617	6.453	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	343.810	.870		
รวม	400	366.278			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 85 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากกว่า กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากกว่า กลุ่มอายุ 20 - 30 ปี

ตาราง 86 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	37.815	9.454	10.94	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	341.182	.864	5	
รวม	400	378.997			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 86 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน

มากกว่า กลุ่มอายุ 51ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานมากกว่า กลุ่มอายุ 20 - 30 ปี

ตาราง 87 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	20.836	5.209	5.926	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	347.204	.879		
รวม	400	368.04			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 87 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงานมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี กลุ่มอายุ 20 - 30 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงานมากกว่า กลุ่มอายุ 41 50 ปี

ตาราง 88 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการประเมินผล จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	34.386	8.596	9.735	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	348.812	.883		
รวม	400	383.198			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 88 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผล จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลมากกว่า กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลมากกว่า กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลมากกว่า กลุ่มอายุ 20 - 30 ปี

3. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านการคมนาคมขนส่ง จำแนกตามระดับการศึกษา

ตาราง 89 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเดินทางเข้าถึงอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความสะดวก จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	4.243	1.414	2.668	.047*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	209.917	.530		
รวม	400	214.16			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 89 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการเดินทางเข้าถึงอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการเดินทางเข้าถึงอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มระดับการศึกษากลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 90 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการบริการยานพาหนะเชื่อมต่อจากจุดสิ้นสุดรถประจำทาง เข้าสู่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	3.936	1.312	.430	.732
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	1208.041	3.051		
รวม	400	1211.977			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 90 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการบริการยานพาหนะเชื่อมต่อจากจุดสิ้นสุดรถประจำทาง เข้าสู่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการบริการยานพาหนะเชื่อมต่อจากจุดสิ้นสุดรถประจำทาง เข้าสู่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 91 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อลักษณะของการเดินทางเข้าถึงมีความสอดคล้องในแต่ละพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	1.487	.496	.743	.527
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	264.263	.667		
รวม	400	265.75			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 91 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อลักษณะของการเดินทางเข้าถึงมีความสอดคล้องในแต่ละพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อลักษณะของการเดินทางเข้าถึงมีความสอดคล้องในแต่ละพื้นที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 92 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งปลอดภัย จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	16.132	5.377	6.881	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	309.458	.781		
รวม	400	591.29			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 92 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งปลอดภัยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งปลอดภัยมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งปลอดภัยมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 93 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อเส้นทางการเดินทางภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความเชื่อมโยงกัน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	9.363	3.121	4.144	.007*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	298.277	.753		
รวม	400	307.64			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 93 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อเส้นทางการเดินทางภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความเชื่อมโยงกัน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อเส้นทางการเดินทางภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความเชื่อมโยงกันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อเส้นทางการเดินทางภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความเชื่อมโยงกันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อเส้นทางการเดินทางภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความเชื่อมโยงกันมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านที่พักและร้านอาหาร จำแนกตามระดับการศึกษา

ตาราง 94 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อรูปแบบของสถานที่พัก
มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	16.868	5.623	6.896	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	322.892	.815		
รวม	400	339.76			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 94 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อรูปแบบของสถานที่พัก มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อรูปแบบของสถานที่พัก มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อรูปแบบของสถานที่พัก มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อรูปแบบของสถานที่พัก มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับสูงกว่าปริญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อรูปแบบของสถานที่พัก มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับสูงกว่าปริญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อรูปแบบของสถานที่พัก มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญาตรี

ตาราง 95 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสถานที่พักที่มีจำนวนเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	12.986	4.329	4.717	.003*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	363.374	.918		
รวม	400	376.36			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 95 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสถานที่พักที่มีจำนวนเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสถานที่พักที่มีจำนวนเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสถานที่พักที่มีจำนวนเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อสถานที่พักที่มีจำนวนเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 96 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อร้านอาหารมีการจัดการกับเศษอาหารและสิ่งปฏิกูล จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	21.315	7.105	8.024	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	350.645	.885		
รวม	400	371.955			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 96 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อร้านอาหารซึ่งมีการจัดการกับเศษอาหาร และสิ่งปฏิกูล จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อร้านอาหารซึ่งมีการจัดการกับเศษอาหาร และสิ่งปฏิกูลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อร้านอาหารซึ่งมีการจัดการกับเศษอาหาร และสิ่งปฏิกูลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อร้านอาหารซึ่งมีการจัดการกับเศษอาหาร และสิ่งปฏิกูลมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อร้านอาหารซึ่งมีการจัดการกับเศษอาหาร และสิ่งปฏิกูลมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 97 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	24.157	8.052	9.428	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	338.233	.854		
รวม	400	362.39			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 97 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่า

ปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อรายการอาหารสะท้อนความเป็นท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 98 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัย จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	28.682	9.561	12.29	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	307.896	.778	6	
รวม	400	336.578			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 98 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัยมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัยมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการร้านอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัยมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 99 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	30.592	10.197	12.771	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	317.685	.802		
รวม	400	348.277			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 99 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักทองเที่ยวชาวไทยต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการก่อสร้างตัวอาคารมีการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 100 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อรูปแบบและการตกแต่ง
สะท้อนความเป็นท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	16.730	5.577	6.030	.001*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	366.207	.925		
รวม	400	382.937			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 100 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อรูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อรูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อรูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อรูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อรูปแบบและการตกแต่งสะท้อนความเป็นท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 101 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการใช้พลังงานจากธรรมชาติ
เพื่อประหยัดพลังงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	22.381	7.460	7.952	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	371.529	.938		
รวม	400	393.91			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 101 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงาน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงานมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้พลังงานจากธรรมชาติเพื่อประหยัดพลังงานมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 102 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดสถานที่ทางเดินที่อย่างเหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	18.825	6.275	6.555	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	379.053	.957		
รวม	400	416.703			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 102 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดสถานที่ทางเดินที่อย่างเหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดสถานที่ทางเดินที่อย่างเหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดสถานที่ทางเดินที่เหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดสถานที่ทางเดินที่เหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดสถานที่ทางเดินที่เหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดสถานที่ทางเดินที่เหมาะสมไม่บุกรุกธรรมชาติมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านแหล่งท่องเที่ยว ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตาราง 103 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความดึงดูดใจ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	12.535	4.178	5.231	.001*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	316.305	.799		
รวม	400	328.84			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 103 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความดึงดูดใจ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความดึงดูดใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความดึงดูดใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับ

มัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และความ
ดึงดูดใจมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 104 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อทรัพยากรท่องเที่ยวที่ได้รับการ
ดูแลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	10.624	3.541	3.900	.009*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	359.573	.908		
รวม	400	370.197			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 104 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อ
ทรัพยากรท่องเที่ยวที่ได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่ม
การศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อทรัพยากรท่องเที่ยวที่ได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post
Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบ
กลุ่มระดับการศึกษากลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 105 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อทรัพยากรท่องเที่ยวในอุทยาน
แห่งชาติเขาใหญ่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	3.844	1.281	1.442	.230
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	351.746	.888		
รวม	400	355.59			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 105 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวยาวไทยต่อทรัพยากรท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อทรัพยากรท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกัน

ตาราง 106 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่า จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	3.818	1.273	1.640	.180
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	307.372	.776		
รวม	400	311.19			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 106 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวยาวไทยต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่าจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่ออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 107 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	6.714	2.238	2.511	.058
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	352.983	.891		
รวม	400	359.697			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 107 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวยาวไทยต่อการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกัน

ตาราง 108 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	30.453	10.151	9.459	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	424.984	1.073		
รวม	400	455.437			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 108 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวยาวไทยต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่มากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมในแต่ละพื้นที่มากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตาราง 109 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลาย จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	26.431	8.810	12.476	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	279.646	.706		
รวม	400	306.077			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 109 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลาย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลายมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลายมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความหลากหลายมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 110 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	25.135	8.378	11.717	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	283.175	.715		
รวม	400	308.31			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 110 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมในพื้นที่มากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 111 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมการส่งเสริม
มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	26.409	8.803	10.552	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	330.381	.834		
รวม	400	356.79			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 111 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวยาวไทยต่อการจัดกิจกรรมการส่งเสริม มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมการส่งเสริม มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมการส่งเสริม มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดกิจกรรมการส่งเสริม มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดกิจกรรมการส่งเสริม มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับปริญาตรี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดกิจกรรมการส่งเสริม มีความเหมาะสมทั้งเวลาและพื้นที่มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญาตรี

ตาราง 112 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนก
มีความเหมาะสม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	18.063	6.021	8.045	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	296.374			
รวม	400	314.437			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 112 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนก มีความเหมาะสม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนก มีความเหมาะสมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนก มีความเหมาะสมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนก มีความเหมาะสมมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนก มีความเหมาะสมมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางและพื้นที่ดูนก มีความเหมาะสมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 113 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อเส้นทางการขึ้นจักรยาน
มีการจัดระบบ ไม่บุกรุกธรรมชาติ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	19.048	6.349	7.874	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	319.330	.806		
รวม	400	338.378			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 113 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดเส้นทางจักรยาน มีการจัดระบบ ไม่บุกรุกธรรมชาติ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดเส้นทางจักรยาน มีการจัดระบบ ไม่บุกรุกธรรมชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดเส้นทางจักรยาน มีการจัดระบบ ไม่บุกรุกธรรมชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางจักรยาน มีการจัดระบบ ไม่บุกรุกธรรมชาติมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางจักรยาน มีการจัดระบบ ไม่บุกรุกธรรมชาติมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางจักรยาน มีการจัดระบบ ไม่บุกรุกธรรมชาติมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 114 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการล่องแก่ง มีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	24.470	8.157	9.794	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	329.807	.833		
รวม	400	354.277			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 114 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดเส้นทางล่องแก่ง มีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดเส้นทางล่องแก่ง มีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดเส้นทางล่องแก่ง มีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางล่องแก่ง มีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางล่องแก่ง มีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดเส้นทางล่องแก่ง มีความเหมาะสมในพื้นที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 115 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้อง
ตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	20.990	6.997	7.822	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	354.207	.894		
รวม	400	375.197			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 115 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องตลอดโปรแกรม และได้ศึกษาเรียนรู้มากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 116 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	25.627	8.542	8.571	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	394.683	.997		
รวม	400	420.31			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 116 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อกิจกรรมต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมต่างๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญาตรี

ตาราง 117 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	22.027	7.342	7.206	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	403.483	1.019		
รวม	400	425.51			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 117 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการควบคุมพฤติกรรมทางลบของนักท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 118 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	19.157	6.386	6.952	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	363.720	.918		
รวม	400	382.877			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 118 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกคล้อยกับกิจกรรมท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 119 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว สามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึก จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	23.562	7.854	7.433	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	418.438	1.057		
รวม	400	442.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 119 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึก จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึกมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์และจิตสำนึกมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการบริการ ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตาราง 120 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	31.845	10.615	10.455	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	402.052	1.015		
รวม	400	433.897			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 120 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการได้รับข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 121 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการได้รับการบริการ
มัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	22.494	7.498	7.580	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	391.704	.989		
รวม	400	414.198			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 121 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการได้รับการบริการมัคคุเทศก์นำทางในการท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 122 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีอัธยาศัยดีและ
เต็มใจในการให้บริการ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	26.344	8.781	7.404	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	468.453	1.186		
รวม	400	494.797			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 122 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อเจ้าหน้าที่มีอรรถาศัยที่ดีและเต็มใจในการให้บริการ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีอรรถาศัยที่ดีและเต็มใจในการให้บริการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีอรรถาศัยที่ดีและเต็มใจในการให้บริการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่มีอรรถาศัยที่ดีและเต็มใจในการให้บริการมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่มีอรรถาศัยที่ดีและเต็มใจในการให้บริการมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 123 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีความรู้ และ ประสิทธิภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	20.753	6.918	6.464	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	423.824	1.070		
รวม	400	444.577			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 123 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อเจ้าหน้าที่มีความรู้ และประสิทธิภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่มีความรู้ และประสิทธิภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 124 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ที่สามารถแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	18.347	6.116	5.176	.002*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	467.930	1.182		
รวม	400	486.277			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 124 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อเจ้าหน้าที่ที่สามารถแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ที่สามารถแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ที่สามารถแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่ที่สามารถ

แนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อเจ้าหน้าที่ที่สามารถแนะนำและกระตุ้นนักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตนในการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 125 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อบริการร้านขายของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	16.963	5.654	5.693	.001*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	393.334	.993		
รวม	400	410.297			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 125 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อบริการร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดสื่อความหมายธรรมชาติ ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตาราง 126 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายสามารถเข้าใจได้ง่าย จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	12.429	4.143	5.043	.002*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	325.321	.822		
รวม	400	337.75			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 126 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ต่อการจัดสื่อความหมายที่สามารถเข้าใจได้ง่าย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดสื่อความหมายที่สามารถเข้าใจได้ง่ายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดสื่อความหมายที่สามารถเข้าใจได้ง่ายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดสื่อความหมายที่สามารถเข้าใจได้ง่ายมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 127 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมาย มีความชัดเจนและถูกต้อง จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	10.540	3.513	3.587	.014*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	387.820	.979		
รวม	400	398.36			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 127 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวยชาวไทยต่อสื่อความหมาย มีความชัดเจน และถูกต้อง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมาย มีความชัดเจน และถูกต้องแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมาย มีความชัดเจน และถูกต้องแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อสื่อความหมาย มีความชัดเจน และถูกต้องมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 128 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดที่ตั้งของสื่อความหมายมีความสอดคล้องกับพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	11.542	3.847	4.450	.004*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	342.368	.865		
รวม	400	353.91			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 128 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวยชาวไทยต่อการจัดที่ตั้งของสื่อความหมาย มีความสอดคล้องกับพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดที่ตั้งของสื่อความหมาย มีความสอดคล้องกับพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดที่ตั้งของสื่อความหมาย มีความสอดคล้องกับพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดที่ตั้งของสื่อความหมาย มีความสอดคล้องกับพื้นที่มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 129 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายสามารถช่วยลดผลกระทบต่อทรัพยากร จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	11.665	3.888	4.441	.004*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	346.732	.876		
รวม	400	358.397			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 129 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสื่อความหมายสามารถช่วยลดผลกระทบต่อทรัพยากร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายสามารถช่วยลดผลกระทบต่อทรัพยากรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มระดับการศึกษากลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 130 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	13.319	4.440	5.207	.002*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	337.681	.853		
รวม	400	351.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 130 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อสื่อความหมายช่วยเพิ่มความเข้าใจในการท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 131 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	11.521	3.840	4.105	.007*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	370.479	.936		
รวม	400	382.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 131 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อสื่อความหมายช่วยปลูกจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 132 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความ
กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	9.383	3.128	3.272	.021*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	378.527	.956		
รวม	400	387.91			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 132 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสื่อความหมายมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มระดับการศึกษากลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 133 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความ
น่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	7.370	2.457	2.601	.052
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	374.068	.945		
รวม	400	381.438			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 133 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสื่อความหมายมีความน่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความน่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 134 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	3.729	1.243	1.259	.288
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	390.911	.987		
รวม	400	394.64			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 134 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อสื่อความหมายมีความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตาราง 135 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	29.003	9.668	11.504	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	332.795	.840		
รวม	400	361.798			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 135 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่บุกรุกสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 136 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	26.002	8.667	10.847	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	316.436	.799		
รวม	400	342.438			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 136 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 137 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อความเพียงพอของห้องสุขา และถูกสุขอนามัย จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	29.984	9.995	9.924	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	398.814	1.007		
รวม	400	428.798			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 137 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อความเพียงพอของห้องสุขา และถูกสุขอนามัย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อความเพียงพอของห้องสุขา และถูกสุขอนามัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อความเพียงพอของห้องสุขา และถูกสุขอนามัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อความเพียงพอของห้องสุขา และถูกสุขอนามัยมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อความเพียงพอของ

ห้องสุขา และถูกสุขอนามัยมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อความเพียงพอของห้องสุขา และถูกสุขอนามัยมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 138 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อความเพียงพอของจำนวน
ถังขยะ และเหมาะสมในพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	16.944	5.648	5.803	.001*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	385.446	.973		
รวม	400	402.39			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 138 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อความเพียงพอของจำนวนถังขยะ และเหมาะสมในพื้นที่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อความเพียงพอของจำนวนถังขยะ และเหมาะสมในพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อความเพียงพอของจำนวนถังขยะ และเหมาะสมในพื้นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อความเพียงพอของจำนวนถังขยะ และเหมาะสมในพื้นที่มากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 139 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการมีระบบบำบัดน้ำเสีย
จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	29.056	9.685	11.489	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	333.821	.843		
รวม	400	362.266			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 139 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักฟองเขียวชาวไทยต่อการมีระบบบำบัดน้ำเสีย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการมีระบบบำบัดน้ำเสียแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการมีระบบบำบัดน้ำเสียแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการบำบัดน้ำเสียมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการบำบัดน้ำเสียมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการบำบัดน้ำเสียมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 140 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านมลพิษทาง
เสียง จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	30.861	10.287	11.872	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	343.129	.866		
รวม	400	373.99			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 140 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการด้านมลพิษทางเสียง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการด้านมลพิษทางเสียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการด้านมลพิษทางเสียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการด้านมลพิษทางเสียงมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการด้านมลพิษทางเสียงมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการด้านมลพิษทางเสียงมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 141 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการมลพิษทางอากาศ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	27.078	9.026	11.106	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	321.820	.813		
รวม	400	348.278			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 141 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการมลพิษทางอากาศ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการมลพิษทางอากาศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดการมลพิษทางอากาศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการมลพิษทางอากาศมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการมลพิษทางอากาศมากกว่า กลุ่มการศึกษา

ระดับปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการมลพิษทางอากาศมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 142 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	22.669	7.556	9.585	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	312.171	.788		
รวม	400	334.84			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 142 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 143 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อม
จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	41.336	13.779	17.216	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	316.941	.800		
รวม	400	358.277			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 143 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อมาตรการป้องกันและแจ้งเตือนภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อมมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 144 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	25.890	8.630	10.217	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	334.470	.845		
รวม	400	360.36			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 144 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านการตลาด ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตาราง 145 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการวางแผนการตลาดที่
ชัดเจน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	13.415	4.472	5.651	.001*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	313.382	.791		
รวม	400	326.797			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 145 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวยาวไทยต่อการวางแผนการตลาดที่ชัดเจน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการวางแผนการตลาดที่ชัดเจนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการวางแผนการตลาดที่ชัดเจนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการวางแผนการตลาดที่ชัดเจนมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 146 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์
จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	14.272	4.757	5.249	.001*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	358.918	.906		
รวม	400	373.19			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 146 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการประชาสัมพันธ์มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 147 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	11.375	3.790	4.454	.004*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	349.985	.851		
รวม	400	361.36			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 147 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนอย่างน้อย 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่า

ปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 148 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยว ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	11.375	3.792	4.290	.005*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	349.985	.884		
รวม	400	361.36			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 148 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยว ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยว ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยว ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการผลิตสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยว ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 149 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำเผยแพร่ข้อมูล
อุทยานแห่งชาติทางเว็บไซต์ (website) จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	7.669	2.556	3.250	.022*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	311.441	.786		
รวม	400	319.11			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 149 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานแห่งชาติทางเว็บไซต์ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการจัดทำเผยแพร่ข้อมูลอุทยานแห่งชาติทางเว็บไซต์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มระดับการศึกษากลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 150 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการพัฒนาสินค้าและบริการ
อย่างสม่ำเสมอ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	13.940	4.647	5.571	.001*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	330.300	.834		
รวม	400	344.24			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 150 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดการด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตาราง 151 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	15.747	5.249	5.930	.001*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	350.531	.885		
รวม	400	366.278			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 151 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 152 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	22.824	7.608	8.459	.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	356.173	.899		
รวม	400	378.997			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 152 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท้องถิ่นเยาวชนชาวไทยต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 153 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	9.524	3.175	3.507	.015*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	358.516	.905		
รวม	400	368.04			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 153 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงาน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงานมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. มีทัศนคติเชิงบวกต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลงมือ ปฏิบัติงานมากกว่า กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 154 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผล จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	10.410	3.470	3.686	.012*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	396	372.788	.941		
รวม	400	383.198			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 154 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผล จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับต่างๆ มีทัศนคติต่อคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe

จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่พบกลุ่มระดับการศึกษากลุ่มใดที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 2 ทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการด้านคมนาคมขนส่ง ด้านที่พักและร้านอาหาร ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ ด้านสื่อความหมายธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ด้านการตลาดและการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

ตาราง 155 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

	การคมนาคม	ที่พัก/อาหาร	แหล่งท่องเที่ยว	กิจกรรม	การจัดการ
การคมนาคม					
Person	1	.571**	.517**	.484**	.522**
Sig.(2-tailed)		.000	.000	.000	.000
N	400	400	400	400	399
ที่พัก/อาหาร					
Person	.571**	1	.703**	.804**	.791**
Sig.(2-tailed)	.000		.000	.000	.000
N	400	400	400	400	399
แหล่งท่องเที่ยว					
Person	.517**	.703**	1	.738**	.722**
Sig.(2-tailed)	.000	.000		.000	.000
N	400	400	400	400	.399

ตาราง 155 (ต่อ)

	การ คมนาคม	ที่พัก/ อาหาร	แหล่ง ท่องเที่ยว	กิจกรรม	การจัดการ
กิจกรรม					
Person	.484**	.804**	.738**	1	.839**
Sig.(2-tailed)	.000	.000	.000		.000
N	400	400	400	400	399
การจัดการ					
Person	.522**	.791**	.722**	.839**	1
Sig.(2-tailed)	.000	.000	.000	.000	
N	399	399	399	399	399

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 155 สามารถแปลผลได้ว่า

1. ผลที่ได้จากการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการคมนาคมขนส่ง กับด้านที่พักแรมและร้านอาหาร มีค่าเท่ากับ .571 ซึ่งเป็นค่าบวก สามารถแปลผลได้ว่า ตัวแปรด้านการคมนาคมขนส่ง กับด้านที่พักแรมและร้านอาหารมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

2. ผลที่ได้จากการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการคมนาคมขนส่ง กับด้านแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเท่ากับ .517 ซึ่งเป็นค่าบวก สามารถแปลผลได้ว่า ตัวแปรด้านการคมนาคมขนส่ง กับด้านแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

3. ผลที่ได้จากการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการคมนาคมขนส่ง กับด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีค่าเท่ากับ .484 ซึ่งเป็นค่าบวก สามารถแปลผลได้ว่า ตัวแปรด้านการคมนาคมขนส่ง กับด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

4. ผลที่ได้จากการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการคมนาคมขนส่ง กับด้านการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ มีค่าเท่ากับ .522 ซึ่งเป็นค่าบวก สามารถแปลผลได้ว่า

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ได้เสนอแนะข้อมูลด้านการพัฒนาและการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปไว้ ดังนี้

1. ด้านที่พักแรม ควรมีการจัดเขตพื้นที่สถานที่กางเต็นท์ให้เป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันการรบกวนให้แก่นักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ ส่วนด้านร้านอาหาร เสนอให้มีการเพิ่มจำนวนร้านขายอาหารในบริเวณใกล้แหล่งท่องเที่ยว
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.1 ควรเพิ่มห้องสุขาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว และควรมีการดูแลความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ
 - 2.2 ควรจัดถังขยะไว้ในบริเวณที่เหมาะสมและเพียงพอ
 - 2.3 ร้านขายสินค้ายังมีจำนวนน้อย และมีราคาแพง ควรมีการจัดบริการอย่างเหมาะสมและกำหนดราคาอย่างยุติธรรม
 - 2.4 การบริการของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ยังไม่สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวตามที่คาดหวังไว้ และเจ้าหน้าที่ควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
3. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ควรให้การดูแลในการทำกิจกรรมเพื่อป้องกันการรบกวนต่อสัตว์ป่าและกลุ่มนักท่องเที่ยว เช่น กิจกรรมการส่องสัตว์ตอนกลางคืน ควรให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตน เพื่อลดผลกระทบทางด้านลบที่อาจจะเกิดขึ้น
4. ด้านสื่อความหมายธรรมชาติ บ้ายสื่อความหมายควรมีความชัดเจนและควรให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในขณะท่องเที่ยวด้วย
5. ด้านอื่นๆ ในด้านของกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ นักท่องเที่ยวชาวไทยเสนอให้มีการรักษากฎระเบียบอย่างเคร่งครัด เช่น ห้ามดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ห้ามเล่นการพนัน เพื่อประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวโดยรวม และควรรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชีวิตและทรัพย์สิน นอกจากนี้ควรให้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง